

Administratief afschrift van een minuut berustende ter
griffie der rechtbank van eerste aanleg te Leuven.

Griffie Nr.: **CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN**
1315
Parket Not.: **Openbare terechtzitting van 23 mei 2008.**
LE66.RW.2-06
In de zaak van het openbaar ministerie en:

2292 **GEMACHTIGD AMBTNENAAR ONROEREND ERFGOED**, optredend namens
het Vlaamse Gewest, met kantoren te 1210 Brussel, Koning Albert-II-laan 19 bus 22.
Eiser tot herstel, met als raadsman op de zitting mr. , advocaat te

TEGEN:

2293 1. , geboren te op , wonende te
Op de zitting afwezig en vertegenwoordigd door mr. loco mr. ;
advocaat te .

2294 2. , geboren te op , wonen-
de te ,
Op de zitting afwezig en vertegenwoordigd door mr. loco mr. ;
advocaat te

Beklaagd te :

De eerste en de tweede (), als dader of als mededader overeen-
komstig artikel 66 Strafwetboek,

Te in de periode van 18 augustus 1997 tot en met 26 september 2006

Bij inbreuk op de artikelen 11 §1 en 13.1bis van het decreet van 3 maart 1976 tot be-
scherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd bij het decreet
van 22 februari 1995, als eigenaar, erfpachter, opstalhouder, of vruchtgebruiker van
een beschermd monument of van een in een beschermd stads-of dorpsgezicht gelegen
onroerend goed, verzuimd te hebben om dit door de nodige instandhoudings- en on-
derhoudswerken in goede staat te behouden en niet te ontsieren, te beschadigen of te
vernietigen, en ten deze, als eigenares van een oude hoeve met schuur, gelegen te
gekadaastreerd , beschermd als monument
bij ministerieel besluit van 17 september 1976

1. Procedure

1.1.

De rechtbank nam kennis van :

- de stukken van het onderzoek,
- de dagvaarding van beklaagden,
- de besluiten en stukken neergelegd voor het VLAAMS GEWEST,
- de besluiten en stukken neergelegd voor beklaagden.

1.2.

Ter zitting hoorde de rechtbank :

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering,
- de eiser tot herstel in diens vordering,
- de raadsman van de beklaagden in hun verdediging.

De rechtbank beslist op tegenspraak.

1.3.

De strafvordering is jegens beklaagden regelmatig en tijdig ingesteld en is ontvankelijk.

2. Bespreking van de ten laste gelegde feiten

2.1.

De feiten onder de tenlastelegging zoals gedagvaard zijn bewezen jegens beide beklaagden zoals duidelijk en zonder twijfel blijkt uit de stukken van het strafdossier.

Uit de besluiten van beklaagden blijkt overigens geen betwisting van de feiten. Er wordt door beklaagden *grosso modo* gesteld dat zij financieel niet bij machte waren om de noodzakelijk instandhoudings- en onderhoudswerken te doen omdat de subsidieregeling werd teruggeschroefd. Dit houdt geen betwisting van de feiten in maar een uitleg omtrent de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden. Er worden ook geen stukken bijgebracht omtrent de eigen financiële draagkracht van beklaagden (het gaat niet om de volledige renovatie maar om instandhoudings- en onderhoudswerken).

Overmacht wordt omschreven als een onvoorzienbare en onweerstaanbare gebeurtenis waarbij in beide gevallen cumulatief wordt vereist dat degene die zich op de overmachtsituatie beroept geen deel mag hebben aan het totstandkomen ervan en zich in de crisissituatie heeft gedragen als een normaal behoedzaam en voorzichtig persoon. Een situatie van overmacht wordt niet aangetoond, de wilsvrijheid van beklaagden werd ook niet uitgeschakeld.

Of beklaagden gedeeltelijke werken uitvoerden (aan de stallingen en het woonhuis) doet niet ter zake nu blijkt dat zij niet voldaan hebben aan de op hun rustende plicht alle noodzakelijke instandhoudingswerken uit te voeren (zie onder meer de foto's in het strafdossier).

Ook het argument van beklaagden dat deze werken vergunningsplichtig zouden zijn is niet dienstig, nu ook indien dit zo is, dit beklaagden niet ontslaat van hun plicht.

De feiten zijn bewezen.

2.2.

Bij de stralloemeting wordt rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, met het eventueel strafrechtelijk verleden van beklaagden en met hun persoonlijkheid.

Het Openbaar Ministerie vordert een geldboete van 100 euro voor elk van de beklaagden afzonderlijk.

Beklaagden vragen om te mogen genieten van de gunst van de opschorting.

Mevrouw [] heeft een blanco strafregister en de heer [] heeft geen gelijksoortige voorgaanden. Beide beklaagden komen dus in aanmerking voor opschorting.

Beklaagden stellen dat er zich geen herhaling zal voordoen en dat zij het goed wensen te verkopen.

De rechtbank is van oordeel dat, rekening houdende met het gunstig strafrechtelijk verleden van beiden, zij door het moeten voorkomen in huidige zaak voldoende verwittigd werden opdat er zich geen herhaling zal voordoen.

Een straf dringt zich in de gegeven omstandigheden niet op. Het opschorten van de uitspraak van de veroordeling zal de doeleinden van de strafvervolging verwezenlijken.

Bijgevolg wordt de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden opgeschort voor beide beklaagden.

Beklaagden hebben hun instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De opschorting kan worden herroepen ingeval een nieuw misdrijf gepleegd wordt gedurende de proeftijd (zie artikel 13 van de wet van 29.6.1964).

Naast de veroordeling tot de kosten van het onderzoek, wordt een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Actueel bedraagt deze vergoeding 29,30 euro.

2.3.

Het VLAAMS GEWEST formuleert een herstellvordering.

De rechtbank toetst de herstellvordering op haar interne en externe wettigheid en onderzoekt of ze strookt met de wet en niet berust op machtsoverschrijding of machtsafwendings. Het komt de rechtbank niet toe de opportuniteit ervan te beoordelen.

De rechter kan het evenredigheidsbeginsel op autonome wijze toetsen. In casu wordt geen

wanverhouding tussen de belangen van het VLAAMS GEWEST en van de beklaagden, die tot gevolg heeft dat de herstellvordering kennelijk onredelijk zou zijn, aangetoond. Het gevorderde herstel is evenredig met het gewicht, de impact en de omvang ervan. De herstellvordering berust voorts op motieven die in rechte aanvaardbaar zijn en in feite juist.

De herstellvordering wordt dan ook toegekend zoals gevorderd. De gevraagde termijnen voor het herstel worden als volgt toegekend rekening houdende met de billijkheid en de tijd die noodzakelijk is om de nodige voorbereidingen te treffen en vergunningen te bekomen:

Fase 1 dient te worden aangevangen uiterlijk binnen de drie maanden na de betekening van huidig vonnis en dient te zijn beëindigd uiterlijk binnen de zes maanden na de betekening van huidig vonnis.

Fase 2 moet worden aangevat uiterlijk binnen de zes maanden na de betekening van huidig vonnis en moet zijn uitgevoerd binnen een uiterlijke termijn van 3 jaar na de betekening van huidig vonnis.

2.4.

Het VLAAMS GEWEST vraagt voorts een dwangsom te koppelen aan het gevorderde herstel.

De dwangsom is efficiënt om beklaagden ertoe te nopen de beslissing uit te voeren. Het blijkt ook noodzakelijk om een dwangsom te koppelen gezien beklaagden nog niet vrijwillig zijn overgegaan tot het uitvoeren van de noodzakelijke werken en gezien de ernst en de urgentie van die werken. Het is in het belang van de maatschappij dat beklaagden zelf de herstellwerken die op hen rusten uitvoeren en het zijn ook beklaagden, en niet de overheid, die hiertoe principieel gehouden zijn, zodat het feit dat de overheid bij het stilzitten van beklaagden zelf tot uitvoering kan overgaan geen beletsel vormt voor het uitspreken van een dwangsom.

De grootte van de dwangsom wordt bepaald op 50 euro per dag vertraging hetgeen een bedrag uitmaakt dat voldoende is om de hoofdverbintenis af te dwingen.

Bijgevolg worden beklaagden, ieder afzonderlijk, veroordeeld tot het betalen van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging in de uitvoering binnen de gestelde termijn, en in de niet-uitvoering binnen de gestelde termijn, van de genoemde herstellwerken, met een maximaal te verbeuren dwangsom van 25.000 euro per beklagde en met dien verstande dat voor de dagen die volgen op de dag van de eigendomsoverdracht van het onroerend goed geen dwangsom aan beklaagden wordt opgelegd (terwijl zelfs na de eigendomsoverdracht wél die dwangsommen aan beklaagden kunnen verbeuren die betrekking hebben op het niet nakomen van de hoofdverbintenis op de dagen voor de eigendomsoverdracht).

Het uitsluiten van de termijn bedoeld in artikel 1385 bis lid 4 gerechtelijk wetboek is voorbarig. Er wordt onvoldoende aangetoond waarom dit bijkomend zou moeten worden opgelegd.

2.5.

De rechtbank beveelt de Vlaamse regering of door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren om ambtshalve de bevolen herstelmaatregel uit te voeren in de plaats van beklagden en op hun kosten indien beklagden zelf niet vrijwillig overgaan tot het uitvoeren ervan binnen de bevolen termijnen.

2.6.

De gevraagde uitvoerbaarheid bij voorraad wordt niet aangevochten.

2.7.

Het VLAAMS GEWEST vordert tevens een rechtsplegingsvergoeding van 2.100 euro.

Een rechtsplegingsvergoeding is een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij (artikel 1022 gerechtelijk wetboek). De rechtsplegingsvergoeding is sedert de wet van 21 april 2007 tevens van toepassing in strafzaken. Artikel 162 bis wetboek van strafvordering stelt dat de burgerlijke partij recht heeft op een rechtsplegingsvergoeding.

Het bevel tot herstel in de oorspronkelijke plaats is een maatregel van burgerrechtelijke aard maar die tot de strafvordering behoort en die een aanvulling vormt van de strafrechtelijke veroordeling. Het VLAAMS GEWEST vraagt in casu een herstellvordering maar niet in de hoedanigheid van burgerlijke partij.

De rechtbank nodigt beklagden en het VLAAMS GEWEST uit om standpunt in te nemen omtrent het feit of de rechtsplegingsvergoeding al dan niet verschuldigd is en heropent enkel met betrekking tot dit vraagstuk de debatten.

2.8.

De rechtbank wijst alle andersluidende en meer omvattende conclusies van de hand als niet terzake of overbodig.

OP DEZE GRONDEN en met toepassing van de artikelen:

- 1385bis, 1398 Ger.W.
- 50 Sw
- 173-194-195-203 van het Wetboek van Strafvordering
- 11, 13, 15 §1 en §3 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd bij het decreet van 22 februari 1995
- 2, 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 zoals gewijzigd
- 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken
- I-3-6-13 van de wet van 29 juni 1964, gew. door de wet van 22 maart 1999
- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, door de voorzitter aangeduid.

UITSpraak

De rechtbank doet uitspraak in eerste aanleg en op tegenspraak.

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk en gegrond.

De rechtbank verklaart de feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging bewezen lastens beide beklaagden.

De rechtbank gelast de **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling voor de tenlastelegging gedurende een periode van drie jaar vanaf heden voor *beide* beklaagden.

De rechtbank veroordeelt beklaagden *hoofdelijk* tot de kosten, begroot op 131,74 euro.

De rechtbank legt aan beklaagden *elk afzonderlijk* een vergoeding van 29,30 euro op.

De rechtbank verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond in de mate hierna bepaald.

De rechtbank beveelt beide beklaagden om het beschermd monument gelegen te kadastraal bekend

beschermd als monument bij besluit van 17 september 1976, in de oorspronkelijke toestand te herstellen als volgt:

- Fase 1: Het uitvoeren van dringende werken, zijnde het uitvoeren van de nodige stabiliteitswerken, alsook het wind- en waterdicht maken van het gebouw, desnoods met voorlopige maatregelen. Fase 1 dient te worden aangevangen uiterlijk binnen de drie maanden na de betekening van huidig vonnis en dient te zijn beëindigd uiterlijk binnen de zes maanden na de betekening van huidig vonnis.
- Fase 2: Het volledig herstellen met respect van de architectuur historische waarden, inhoudende:
 - het herstellen van de volledige constructie in vakwerk met behoud van een maximum aan oorspronkelijk materiaal,
 - het herstellen van de dakafwerking met rode Boomse pannen,
 - het dichten van muuropeningen met behoud van een maximum aan oorspronkelijk schrijnwerk,
 - opnieuw lemen van het gebouw volgens de regels van de kunst,
 - het behouden en conserveren van alle vaste interieurelementen, in het bijzonder, schouwen, bakstenen en natuurstenen vloeren, trap, bakstenen gewelfde plafonds en kaarsnissen.

Fase 2 moet worden aangevat uiterlijk binnen de zes maanden na de betekening van huidig vonnis en moet zijn uitgevoerd binnen een uiterlijke termijn van 3 jaar na de betekening van huidig vonnis.

De rechtbank veroordeelt beklaagden, ieder afzonderlijk, tot het betalen van een **dwangsom van 50 euro per dag** vertraging in de uitvoering binnen de gestelde termijn, en in de niet-uitvoering binnen de gestelde termijn, van de genoemde herstellwerken, met een maximaal te verbeuren dwangsom van 25.000 euro per beklagde en met dien verstande

dat voor inbreuken die betrekking hebbende op de dagen die volgen op de dag van de eigendomsoverdracht van het onroerend goed geen dwangsom door beklagden verschuldigd is.

De rechtbank beveelt de Vlaamse regering of door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren om ambtshalve de bevolen herstelmaatregel uit te voeren in de plaats van beklagden en op hun kosten indien beklagden zelf niet vrijwillig overgaan tot het uitvoeren ervan binnen de bevolen termijnen.

De rechtbank zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het eerste hypotheekkantoor van conform artikel 84 Hypotheekwet:

De rechtbank houdt de beslissing nopens het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding aan en nodigt beklagden en het VLAAMS GEWEST uit om standpunt in te nemen omtrent het feit of de rechtsplegingsvergoeding al dan niet verschuldigd is.

De rechtbank heropent hiertoe de debatten op de zitting van 27 juni 2008, vanaf 10u30.

De rechtbank verklaart huidig vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de éenen-
twintigste kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

mevrouw _____, rechter;
de heer _____, substituut-procureur des Konings;
de heer _____, adjunct-griffier.